

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΤΗΤΟΣ

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐν Παρισίοις ἐκδιδόμενου ἐγχρίτου περιοδικοῦ *Revue Scientifique* ἀπέστειλε πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ συνδρομητὰς αὐτοῦ καὶ ἀναγνώστας ἐγκύκλιον ἔχουσαν ἐν μεταφράσει ὡς ἑξῆς :

Κύριε,

Σκοπεύομεν διὰ τῆς «Ἐπιστημονικῆς Ἐπιθεωρήσεως» νὰ διεξαγάγωμεν εἰδὸς τι ἐρευνῆς περὶ τῶν μᾶλλον ἀεριοποιουμένων καὶ ἀνθρώπων τῆς κληρονομικότητος παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ. Αἱ ἐρευνῆσαι αὗται θὰ ὦσιν ἀνάλογοι ἐκείνων, τὰς ὁποίας πρὸ δύο ἡδὴ ἔτων ἐνηργήσαμεν περὶ τῆς *ροημοσύνης* τῶν ζώων, καὶ αἰτίνας, ὡς γνωστὸν, παρέσχον λίαν ἐνδιαφέροντα ἀποτελέσματα.

Ἐὰν ἔχητε νὰ μᾶς ἀνακοινώτετε ἐνδιαφέροντά τινα γεγονότα, θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς νὰ τὰ δημοσιεύσωμεν. Τὸ σύνολον τῶν κατὰ μέρος γεγονότων τούτων, ἐπιμελῶς ἐξεταζόμενων, θὰ ἀποτελέσῃ βεβαίως πηγὴν σαφῶν τεκμηρίων καὶ θὰ συντείνῃ εἰς τὴν τελειότεραν ἱστορίαν τῆς κληρονομικότητος, ἥτις, παρὰ τὰ καλὰ μέλη, τυπῶς δημοσιευθέντα ἔργα, ἀποτελεῖ ἀκόμη ἐν ἐκ τῶν μεγαλειτέρων μυστηρίων τῆς ἀνθρωπίνης βιολογίας.

Θὰ σὰς εἴμεθα λοιπὸν, Κύριε, λίαν εὐγνώμονες, ἐὰν ἀποστείλητε ἡμῖν παρατηρήσεις τινας περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος.

Δέξασθε κ.τ.λ.

CHARLES RICHEL

«Directeur de la Revue Scientifique»
111, boulevard Saint Germain
Paris

Ἡ *Ἐφημερίς* δημοσιεύουσα τὴν ἐγκύκλιον ταύτην καὶ παρακαλοῦσα τοὺς θύναμένους νὰ διαβιβάσωσι πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς σχετικὰς ἀνακοινώσεις, προστίθισι τὰ ἑξῆς γεγραμμένα ὑπὸ ἀνδρὸς εἰδικοῦ:

«Ἐπειδὴ εἶνε πιθανὸν εἰς τινὰς τῶν ἀναγνωστῶν ἡ ἀνωτέρω ἀγγελία νὰ φανῇ κἄπως ἀόριστος καὶ ἀσαφής, σπεύδομεν νὰ προσδιορίσωμεν μᾶλλον συγκεκριμένως τὸ πνεῦμα αὐτῆς ὑποδεικνύοντες τὰ σημεῖα, ἐφ' ὧν δεόν νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν των οἱ παρατηρηταί, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνταῦθα καὶ τινὰ παραδείγματα ὡς ὑπόδειγμα γενικὸν ὡς πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὸν τρόπον τῶν γεννησομένων παρατηρήσεων.

«Αἱ παρατηρήσεις λοιπὸν θ' ἀποδιέλωσι τὴν ἀπὸ τῶν γεννητόρων εἰς τοὺς ἁμέσως ἐκγόνους ἢ τὰς παραφυάδας μιᾶς οἰκογενείας μετάδοσιν διὰ τῆς κληρονομικότητος παντοίων χαρακτηριστικῶν, σωματικῶν, πνευματικῶν ἢ ἡθικῶν, φυσιολογικῶν ἢ παθολογικῶν καὶ ἐν γένει βιολογικῶν φαινομένων, μὲν τὴν διαφορὰν ὅμως τὰ κληρονομικὰ ταῦτα γεγονότα νὰ μὴ ὦσιν ἐκ τῶν λίαν συνήθων καὶ κοινῶν, ἀλλὰ κἄπως τὴν περίεργειαν καὶ τὴν προσοχὴν διεγειρόντων διὰ τὸ παράδοξον καὶ πῶς ἔκτακτον καὶ ἀσύνηδες ἢ ἐπίμονον τοῦ φαινομένου ἐν τινὶ οἰκογενείᾳ. Π. χ. εἰς τινὰς οἰκογενείας ἀπαντᾷ συχνὰ ὁ τοκετὸς διδύμων ἢ τριπλῶν τοῦ σώματος, ἐμφανιζόμεναι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημείου τοῦ σώματος τοῦ τέκνου, ἐφ' οὗ ὑπῆρχον, ἐπὶ τοῦ σώματος τῶν γονέων, ἔκτακτος μακροβιότης ἢ βραχυβιότης παρὰ τὰς κακὰς ἢ καλὰς συνθήκας τῆς ὑγιεινῆς, κινήσεις ἐκφραστικαὶ τοῦ προσώπου ἢ τοῦ σώματος, οὐχὶ ὅμως ἐκ μιμητικῶς τῶν γονέων προερχόμεναι, ὡς π. χ. ὁ Δαρβίνος ἀναφέρει περὶ κορασίου ὄκταν ἡγόνου, τὸ ὁποῖον ἔκαμνε τὴν αὐτὴν κίνησιν τῆς ὑψώσεως τῶν ὤμων πρὸς ἔκφρασιν τῆς εὐδαιμονίας, οἶαν καὶ ὁ πάππος καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆς, οὓς οὐδέποτε εἶχεν ἄλλως ἶδε. Ὁ πατὴρ καὶ ὁ πάππος τοῦ κορασίου τούτου ἦσαν Γάλλοι, ἐνῶ ἡ μήτηρ ἦτο Ἀγγλίς· παρὰ τοῖς Γάλλοις δὲ ἡ κίνησις αὐτῇ τῶν ὤμων εἶνε, οὕτως εἰπεῖν, ἐθνικὴ, ἐνῶ παρὰ τοῖς Ἀγγλοῖς δὲν ἀπαντᾷ. Ἐπίσης ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς ἀναφέρει περὶ παιδός, ὅστις δὲν ἐγνώρισε τὸν πατέρα του, ὅτι καθ' ὅσον ἐξετέλει τὰς αὐτὰς παραδόξους κινήσεις τῆς σιαγόνης καὶ μορφομαίους τινὰς τοῦ προσώπου, οἷας ἐποίει καὶ ὁ πατὴρ καθ' ὅσον κτλ. Ἐπίσης ἡ πολυδακτυλία, ἡ πολυτεκνία καὶ διάφορα ἐλαττώματα ἢ προτερήματα καὶ

τάσεις τινὲς ἐκ μικρᾶς ἢ ἡλικίας κτλ. ἀπαντᾷ κληρονομικῶς μεταδιδόμεναι ἐπὶ πολλὰς γενεάς».

Ἐπιθυμοῦντες νὰ συντελέσωμεν καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν εἰς τὴν συλλογὴν ὡς πλειοτέρων ἀνακοινώσεων ἐξ Ἑλλάδος, δηλοῦμεν ὅτι εὐχάριστος δεχόμεθα τοιαύτας ἐκ μέρους τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν συντόμως καὶ σαφῶς ἐκτεθειμένας. Τούτων τὰς ἀξίας λόγῳ θέλομεν δημοσιεύσῃ ἐν τῇ *Ἑστίᾳ* ἀποστέλλοντες ἅμα καὶ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς *Revue Scientifique*.

Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ οἷας δὴποτε παρεξηγήσεως ὀφείλομεν νὰ δηλώσωμεν ἀπὸ τοῦδε ὅτι αἱ ἀποσταλθήσονται πρὸς ἡμᾶς ἀνακοινώσεις θὰ δημοσιευθῶσι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὀνομάτων οἰκογενειῶν, πρὸς ἃς ἀναφέρονται καὶ ἐν τοιαύταις περιέχονται ἐν αὐταῖς. Τοῦτο δὲ δύνανται καὶ αὐτοὶ οἱ ἀνακοινούντες νὰ πράξωσιν ἐξ ἀρχῆς ἀναφέροντες πρὸς ἡμᾶς γεγονότα μόνον καὶ οὐχὶ ὀνόματα.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Δ. Γρ. Καμπούρογλου *Ἱστορία τῶν Ἀθηναίων*. Τουρκοκρατία. Περίοδος πρώτη. Τόμος Α', τεύχος Α'. Ἐκδίδεται ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Παπαγεωργίου τῇ ἀρχῇ τοῦ δήμου Ἀθηναίων. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀλεξ. Παπαγεωργίου. 1889. 8ου σ. 48 μετὰ 3 εἰκόνων ἐν παραρτήματι δρ. 1.

Ὅμιλιν ἐν τῇ σχολῇ τοῦ λαοῦ. *Ἱστορίας Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως* ὁμιλία πρώτη εἰσαγωγικὴ, ὑπὸ *Εὐαγγέλου Γ. Παπαχατζῆ*, διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας καὶ τελευταίου τοῦ Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τανὺν δὲ καθηγητοῦ τοῦ Β' ἐν Πάτραις γυμνασίου. Ἐν Πάτραις Ἐκδοτικὸν κατὰστάμα ὁ «Κάδμος» 1889 (ἐκδίδεται δαπάνῃ τῆς τοῦ *Λαοῦ Σχολῆς*). 12ον σ. 32 λ. 50. Πωλεῖται ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τοῦ Λαοῦ.

Νεοκλ. Καζάκη γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομειῶν καὶ τηλεγράφων. *Περὶ ταχυδρομικῶν ταμειουτηρίων* λόγος ἀπαγγελθεὶς ἐν τῇ φιλολογικῇ συλλογῇ «Παρασσώ». Ἐν Ἀθήναις τυπογραφεῖον «ὁ Παλαμῆδης» 1888. 8ον σ. 30 λ. 10 (Βιβλιοθήκη «Ἀπόλλωνος» ἀριθ. 2).

Βιβλιοθήκη τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ παρθεναγωγείων ὑπὸ *Βλ. Γ. Σχορδέλη* καὶ *Ἀρ. Π. Κουρτίδου*. Σχηνογραφία ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Ἀνάγνωσμα τῆς Δ' Τάξεως τῶν δημοτικῶν σχολείων κατὰ τὸ νέον πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας, μετὰ εἰκόνων ὑπὸ *Βλ. Γ. Σχορδέλη* καὶ *Ἀρ. Π. Κουρτίδου*. Ἐν Ἀθήναις ἐκδότης Ν. Π. Παπαδόπουλος Ὑδραῖος διευθυντῆς τῆς «Διαπλάσεως τῶν παιδίων». 1889. 12ον σ. 64 λ. 80.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῇ 17 Φεβρουαρίου

Ἡ Βουλὴ συνεκλήθη εἰς ἑκτακτον σύνοδον τὴν 27 τρέμηνός.

— Παρατηρηθέντος τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσεως ὑπουργοῦ κ. Μανέτα, ἡ διεύθυνσις τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀνετέθη προσωρινῶς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸν κ. Θεοτόκην.

— Τὴν 16 Ἀπριλίου γενήσεται ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου καὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑλλήνων.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἑστίας»

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον συνθετικὸν τοῦ *Λιμοκοιτοῦ* γινώριζω ὑμῖν τὰ ἑξῆς. Ἐν Καρχαμύλοις ὑπάρχει ῥῆμα λιμάσσω (βουλιμῶ) ἐλίμακς (ἐλίμαξ)-σας τὸ γράφω ὡς προφέρεται ἐν τῷ χωρίῳ μας, καὶ παροιμία «*Λιμὸς καὶ ἀπόλιμος*» σημαίνουσα τὸν πτωχότατον, τὸν ἐλεεινὸν ὑπὸ πείνας.

Ἐν Ἐρμούπολει, τῇ 7 Φεβρουαρίου 1889.

Α. Κ. Χ.